

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **M. D.**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupen advokátem Mgr. Vilémem Vinopalem
sídlem Bratranců Veverkových 396, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2022, č. j. OAM-16351-21/ZM-2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky ze dne 24. 6. 2022, č. j. OAM-16351-21/ZM-2022, se pro nezákonnost **ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen žalobci nahradit náklady řízení ve výši 9 800 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Viléma Vinopala, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal u zdejšího soudu přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobce, a to tak že se doba platnosti zaměstnanecké karty se dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, v platném znění (dále jen jako „zákon o pobytu cizinců“), neprodlužuje, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce níže popsanou žalobu.
2. Žalobce v žalobě namítá nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek důvodů spočívající v nesprávném posouzení věci. Žalobce předně namítá, že žalované rozhodnutí je přepjatě formalistické. Žalobce si je vědom, že jedním z předpokladů pro prodloužení platnosti zaměstnanecké karty je absence záznamu v trestním rejstříku, nicméně dle žalobce žalovaný celou situaci neposoudil správně, jelikož nezkoumal jednotlivé skutečnosti. Žalovaný nevzal v potaz tu skutečnost, že se u žalobce jednalo o ojedinělý exces, jedná se o jediný záznam v rejstříku trestů. Žalovaný též pominul, že od spáchání onoho trestného činu uplynul již rok a bylo podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu, neboť žalobce nadále vedl řádný život. Žalobce se tedy nemůže ztotožnit se závěry žalovaného, že se společenská škodlivost protiprávního jednání nesnížila natolik, že by bylo možné považovat neprodloužení dlouhodobého pobytu za adekvátní. Dále žalobce poukazuje na absenci posouzení přiměřenosti zásahů do rodinného a soukromého života žalobce, k čemuž odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 14 A 26/2020, a také na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2013, sp. zn. 8 As 68/2012, ve kterém jsou uvedena kritéria, která je nezbytné posoudit ve vzájemné souvislosti a porovnat zájmy jednotlivce na pobytu na území s opačnými zájmy státu, kterými jsou například nebezpečí pro společnost či ochrana veřejného pořádku. Žalovaný sice zjistil, že žalobce má na území ČR manželku a dvě děti, nijak však tuto skutečnost při rozhodování nezohlednil. S argumentací žalovaného ohledně možnosti podat žádost o dlouhodobé vízum za účelem strpění se nelze ztotožnit. Stejně tak se nelze ztotožnit závěrem žalovaného, že v případě podání uvedené žádosti mu bude toto vízum uděleno, jelikož žalovaný nemůže vědět, jak by řízení o této žádosti dopadlo, jelikož je pravděpodobné, že by obdobné důvody pro nevyhovění žádosti seznal též i správní orgán v řízení o žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má žalobce za to, že neprodloužením platnosti zaměstnanecké karty by došlo k tak intenzivnímu zásahu do jeho rodinného a soukromého života, že tyto negativní důsledky s tím spojené podstatně převyšují společenskou škodlivost jeho protiprávního jednání a s tím související nedostatek trestní zachovalosti.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby zdejší soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pro případ úspěchu ve věci žalobce uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení.
4. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svých skutkových a právních závěrech a navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný dále ve svém vyjádření uvedl, že se přiměřeností dopadu žalovaného rozhodnutí do rodinného života žalobce zabýval a že je třeba korigovat skutkové zjištění, že žalobce na území ČR žije se svou rodinou, jelikož

z informačního systému bylo zjištěno, že manželka ani dcery nemají na území ČR vedeno žádné pobytové oprávnění.

5. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jako „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
6. Předně soud považuje za vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13).
7. Zároveň je nutné dodat, že rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, dostupný na www.nssoud.cz/), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72, dostupný na www.nssoud.cz atd.) - tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. bod 24. nálezu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; Ústavní soud zde uvedl: „Ústavní soud se nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky, protože by rozhodnutí o nich nebylo způsobilé změnit výrok.“), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který

by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.

8. Ze správního spisu vyplývají a mezi účastníky nejsou sporné následující skutkové okolnosti.
9. Žalobce dne 23. 2. 2022 podal žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty u svého zaměstnavatele, společnosti AKVITSTAV s.r.o., ke které přiložil požadované náležitosti, tj. vyplněnou formulářovou žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, pracovní smlouvu ze dne 26. 7. 2021, nájemní smlouvu ze dne 21. 2. 2022 (včetně potvrzení o zajištění ubytování, výpisu z katastru nemovitostí a smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 30. 12. 2009) a platný cestovní doklad. Žalovaný si následně v rámci své činnosti vyžádal od Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Pardubicích souhlasné závazné stanovisko, neboť s ohledem na situaci na trhu práce nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly vydání nesouhlasného stanoviska. Dále v průběhu řízení si správní orgán v souladu s § 165a odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. vyžádal v případě žalobce výpis z evidence Rejstříku trestů ČR a zjistil, že v tomto výpise figuruje záznam o odsouzení žalobce pro trestný čin. Žalobce byl totiž uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, kdy v době řízení vozidla měl v krvi nejméně 2,24 ‰ alkoholu. Trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – sever, vydaným dne 23. 7. 2021, pod sp. zn. 22 T 82/2021, byl žalobci za tento trestný čin uložen peněžitý trest a trest zákazu činnosti (zákaz řízení motorových vozidel v počtu 18 měsíců). Trestní příkaz nabyl právní moci dne 20. 8. 2021. Správní orgán si následně opatřil tento trestní příkaz, který je ve spisovém materiálu veden pod č.j. OAM-16351-15/ZM-2022. Dne 22. 6. 2022 si správní orgán ověřil, že záznam o shora uvedeném odsouzení stále figuruje ve výpisu z Rejstříku trestů ČR. V rámci správního řízení byly také žalobcem přeloženy listiny, ze kterých vyplývá, že žalobce tento peněžitý trest v plné výši uhradil, jak je zřejmé z potvrzení o úhradě peněžitého trestu ze dne 17. 9. 2021, které je obsahem spisu. Současně byly ze strany žalobce uhrazeny náklady trestního řízení ve výši 5.800,- Kč. V průběhu správního řízení bylo dále ze strany žalobce předloženo žalovanému usnesení Okresního soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2022, č. j. 22 T 82/2021-94, dle kterého bylo rozhodnuto o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti všech motorových vozidel, a zároveň byla žadateli stanovena zkušební doba v délce trvání 12 měsíců, která uplyne dne 25. 3. 2023. Žalovaný však všechny tyto skutečnosti posoudil tak, že žádosti žalobce se nevyhovuje, a vydal již výše popsané žalované rozhodnutí.
10. Dle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na poslední oznámenou pracovní pozici.

11. Dle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.
12. Dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
13. Krajský soud tak přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Krajský soud se jako první zabýval námitkou žalobce, že žalovaný při svém rozhodování postupoval přepjatě formalisticky a neposoudil ve vztahu žalobcem spáchanému trestnému činu všechny rozhodné okolnosti. Tuto námitku však hodnotil krajský soud jako nedůvodnou.
15. Jak již uvedl krajský soud výše, dle platné právní úpravy ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 zákona o pobytu cizinců, přičemž jedním z důvodů uvedených v § 37 zákona o pobytu cizinců je skutečnost, že cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Platná právní úprava tak jasně stanovuje důvody, které vedou k zrušení platnosti víza k pobytu na území ČR. Ustanovení § 37 ve spojení s § 46e zákona o pobytu cizinců nestanovuje správnímu orgánu povinnost zohlednit okolnosti spáchaného trestného činu a vyhodnotit jeho společenskou škodlivost. Správní orgán v řízení podle zákona o pobytu cizinců není oprávněn jakkoliv hodnotit škodlivost spáchaného trestného činu. Tuto pravomoc mají orgány činné v trestním řízení, které škodlivost a všechny okolnosti spáchaného činu prošetří a vyvodí z toho závěry. Ve zde projednávaném případě byl žalobce pravomocně uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, kdy v době řízení vozidla měl v krvi nejméně 2,24 ‰ alkoholu. Trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – sever, vydaným dne 23. 7. 2021, pod sp. zn. 22 T 82/2021, byl žalobci za tento trestný čin uložen peněžitý trest a trest zákazu činnosti (zákaz řízení motorových vozidel v počtu 18 měsíců). Zákon o pobytu cizinců pak následně zmíněné odsouzení za úmyslný trestný čin spojuje se zrušením zaměstnanecké karty, přičemž již není úkolem správního orgánu se znovu zabývat společenskou škodlivostí či okolnostmi spáchaného trestného činu. K totožnému závěru v minulosti došly správní soudy opakovaně, přičemž za všechny lze citovat z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2020, č. j. 14 A 26/2020, na který v žalobě žalobce sám odkazuje: *„Žalovaný oprávněně vycházel z výpisu evidence rejstříku trestů, který je založen ve spise. Další informace pro závěr o existenci důvodu pro neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty, nebyly třeba, neboť tento výpis dostatečně prokazuje, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. V takovém případě není rozhodné, jakým jednáním byla naplněna skutková podstata daného úmyslného trestného činu, zda žalobce spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, zda neprodleně zaplatil uložený peněžitý trest. Pro přijetí takového opatření zákon stanoví jedinou podmínku a to, aby se jednalo o pravomocné odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu. Tím je vyjádřena závažnost zásahu do chráněných veřejných zájmů, když pro závadné jednání je vyžadován úmysl pachatele, tedy určitá vyšší kvalifikovanost jednání při naplňování skutkové podstaty trestného činu.“*

16. Vzhledem k výše uvedenému tak krajský uzavírá, že nebylo pochybením žalovaného, který ve svém rozhodnutí hlouběji neposuzoval okolnosti spáchání trestného činu či jeho možnou sníženou společenskou škodlivost.
17. Následně se krajský soud zabýval otázkou posouzení přiměřenosti zásahu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce. Ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců upravuje povinnost správního orgánu posoudit přiměřenost dopadů jejich rozhodnutí. Podle odstavce 3 téhož ustanovení však přiměřenost dopadů rozhodnutí správní orgán posuzuje pouze v případě, kdy tak zákon o pobytu cizinců stanoví. V případě udělení zaměstnanecké karty podle ust. § 42g, resp. u prodloužení doby její platnosti tuto povinnost zákon nestanovuje. I když v daném případě správní orgán nebyl povinen kritéria stanovená v ust. § 174a zákona o pobytu cizinců hodnotit, neznamená to, že by mohl zcela rezignovat na posouzení otázky přiměřenosti dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2020 č. j. 14 A 26/2020- 40). Povinnost přiměřenosti správního rozhodnutí pak vyplývá rovněž z ust. § 4 odst. 2 správního řádu, když zákon požaduje, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky Pardubice, ze dne 15. 12. 2021, č.j. 52 A 53/2021 – 35). Krajský soud tak přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích výše zmíněné právní úpravy a judikatury správních soudů dospěl k závěru, že žalobní argumentace žalobce je důvodná.
18. Z žalovaného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný v rámci správního řízení z Informačního systému cizinců zjistil, že žalobce žije na území ČR se svou manželkou a dvěma nezletilými dcerami. Tuto skutečnost však při svém rozhodování žalovaný nijak nezohlednil a ani se k této skutečnosti nevyjádřil. Žalovaný se při posouzení zásahu žalovaného rozhodnutí do soukromého života žalobce omezil pouze na konstatování, že žalované rozhodnutí v důsledku nemusí znamenat povinnost žalobce vycestovat z území ČR, jelikož si může žalobce požádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění. Takové konstatování však není dostačující. Jak uvedl krajský soud již výše, žalovaný byl povinen zásah žalovaného rozhodnutí do rodinného života žalobce posoudit již při rozhodování o prodloužení zaměstnanecké karty, což neučinil. Pokud by tak žalovaný učinil, mohlo hypoteticky dojít k prodloužení zaměstnanecké karty, tudíž by nebyl důvod o dlouhodobé vízum za účelem strpění vůbec žádat. Pouhé konstatování, že žalobce je oprávněn požádat o jiný druh pobytového oprávnění tak nemůže být dostačující, jelikož by to de facto znamenalo, že žádné ukončení pobytového oprávnění nemůže být nepřiměřeným zásahem do rodinného a soukromého života cizince, jelikož ten je vždy oprávněn požádat si o jiné pobytové oprávnění, byť s nejasným výsledkem. Skutečnost, že žalobci bylo následně uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpění, na posouzení nic nemění, jelikož v době vydání žalovaného rozhodnutí tato skutečnost nebyla žalovanému známa a nikdy nelze s jistotou předvídat výsledek správního řízení. Následně snahy žalovaného „korigovat“ ve vyjádření k žalobě skutková zjištění ohledně pobytu rodiny žalobce na území ČR, kdy žalovaný nově tvrdí, že rodina na území ČR již delší dobu nepobývá, či snaha doplnit argumentaci k posouzení přiměřenosti žalovaného rozhodnutí (délka pobytu žalobce na území ČR atd...) již nemohou zhojit tento nedostatek žalovaného rozhodnutí. Dle hodnocení krajského soudu tak žalovaný v žalovaném rozhodnutí rezignoval na řádné zjištění skutkových okolností (např. existence pobytu rodiny žalobce) a jejich posouzení ve vztahu

k posouzení otázky přiměřenosti dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce.

19. Na základě všeho výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná. Jelikož je žaloba důvodná, krajský soud zrušil žalovaného rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný povinen řádně posoudit otázku přiměřenosti dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému.
21. Žalobci tak krajský soud přiznal náklady právního zastoupení. Při stanovení výše náhrady právního zastoupení postupoval krajský soud dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „vyhl. č. 177/1996 Sb.“), a přiznal úspěšnému žalobci proti žalovanému tyto náklady:
  - odměna advokáta za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba /§11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 6 200,- Kč (2 x 3 100 Kč);
  - paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 2 úkony právní služby po 300 Kč ve výši 600 Kč (převzetí a příprava zastoupení, žaloba /§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb./).
22. Krajský soud přiznal žalobci také nárok na náhradu poplatku za podání žaloby ve výši 3 000,- Kč. Celkové náklady řízení, které je žalovaný povinen uhradit žalobci, tak činí 9 800 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), ve spojení s ust. § 64 s.ř.s. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 64 s.ř.s.
23. O věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož žalovaný ani žalobce se ve lhůtě k tomuto postupu nevyjádřili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 17. října 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu